

Π Ε Δ Α - PEDANII

KIOY ΔΙΟΣΚΟΡΙ-
ΔΟΥ ΑΝΑΖΑΡΒΕ-
ΩΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ
ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙ-
ΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

DIOSCORIDIS
Anazarbei de medicinali ma-
teria libri secūdi præfatio,

Io. Ruellio Sueſſionēſi interprete.

Ν ἢ τῷ περὶ
τῷ βιβλίῳ φίλ-
τατε ἄρξῃ, ὅν τι
περὶ τῷ τῶν
πᾶσι ἔλκεσι ἡμῖν

N primo cha-
rissime Arce li-
bro quem de
medicinali ma-
teria condidi-

mus, de aromatibus, oleis, yn-
guētis, arboribus, & nascētib⁹
ex eis succis, lachrymis, femini-
busq; disseruimus. In hoc au-
tem secundo de animantibus,
melle, lacte, adipe, frugibus, at-
que oleribus explicabimus,
subnexis herbaceis quæ acri-
prædita sunt facultate, utpote
quæ cū ipsis cognatione iun-
cta sint: qualia allium, cepa,
finapi, intelliguntur. Idq; ideo,
ne cognatorum vires disjuncti-
fle videamur.

Echin⁹ siue erinace⁹. Cap. I.

Marinus echinus stomacho
ventriq; utilis est: vrinā cit, hu-
ius testa cruda inasflata, cōmo-
dè medicamentis admiscetur,
q̄ pforas abstergūt: crematē ve-
rò cinis sordida vlcera expur-
gat, luxuriantē carnē reprimīt.

Eschinus

10

15

20

σωτε τα ἰσχυρά, παρὰ δὲ καὶ τὰ
πᾶσι ἀνθρώπων καὶ ἐλάσι καὶ μύ-
ρων καὶ δένδρων, καὶ τῶν ἰσχυρῶν
ἐξ αὐτῶν ὁποῦν καὶ δακρύων καὶ καρ-
πῶν λόγον ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ
ὄντι, ἐπελευσόμεθα, περὶ τε ζώων
καὶ μέλιτος καὶ γάλακτος καὶ στέας
καὶ τῶν ἰσχυρῶν σπιρίων, ἐπὶ δὲ
λαχανῶν ἱκανοτάξαντες αὐτοῖς
ὅσα δριμύνα τὰ βοτανικῶν κέρχη
δυνάμει διὰ τὸ συγγένειαν ἔχειν
αὐτὰ ὥς περὶ τὰ σκάρδα καὶ τὰ
κρόμυνα, καὶ νάτυνα καὶ δια-
ζευχθῇ τῶν ὁμογενῶν ἡ δυνάμει.

Περὶ Ἐχίνου θαλασσίου. Κεφ. α.

Ἐχίνος θαλάσσιος, εὐσώματος,
25 εὐκοιλίος, οὐρητικός ἔστι τὸ ὄσρα-
κον ὁ μὲν, μέγισται χρησιμὸς ὁ-
πληθὺν, τοῖς περὶ τὰς ἰσχυράς ἀρ-
μόζουσι σπλήνι, κασι καὶ σπλῆνι
δὲ καὶ καθαίρει τὰ βρωχεῖ ἔλκεα, καὶ
κατατέλλει τὰ κατὰ σφραγισμὰ.

Περὶ

DIOSCORIDIS

Echinus terrestris.

Cap. II.

Terrestris erinacei corium combustum alopecij cum pice liquida aptissimè illinitur, assiccatum corp⁹, & cum aceto mulso potum, renum vitiis auxilio est: item aquæ quæ cument subit, conuulsionibus, elephantia, & malè habitis, quos cachectos vocant: viscerū fluxiones exiccat. Eiusdem iecur fictili solibus ex cocto arefactum, ad eisdem vsus vtilissimè reconditur.

Hippocampus.

Cap. III.

Hippocampus marinum animal est exiguum, cuius cremati cinis exceptus cum liquida pice, aut axungia seu amaracino vnguento illitus, alopecias replet.

Purpura. Cap. IIII.

Purpura vsta exiccat, dentes abstergit, excrescentias in carne cohibet, vlcera purgat, & ad cicatricem perducit.

Buccina. Cap. v.

Eadem præstant concreta buccina, sed vehementius vrunt: si quis salis plena fictili crudo adurat, dentifricio conueniunt: ambustis vtiliter.

Περὶ τῶ χειρταίου ἐχίνου.

Κεφ. Β'.

Καὶ τὸ χειρταίου δὲ ἐχίνου τὸ δέσμα καὶ, πρὸς ἀλωπεκίας καὶ τὰ πόσις ὑγρὰς κατὰ χριόμενον ἀρμόζει· ἢ δὲ σὰρξ σκελετευθεῖσα καὶ πνομένη μὲν δέξυ μέλιτος, βοῦν δὲ νεφρικαῖς, καὶ τοῖς ὑπὸ σάρκα ὕδασι, καὶ σπασμώδεσιν ἐλεφαντιῶσι, καὶ χέκτοις· ξηραίνει δὲ καὶ τὸν περὶ τὰ σπλάγχνα βουμαπισμὸς, καὶ τὸ ἥπαρ δὲ αὐτὲ ξηραίνει· ἐπ' ὁσάκις ἡλικιασὺς, καὶ ἀποτεθὲν, πρὸς τὰ αὐτὰ ὁμοίως ἀρμόζει διδόμενον.

Περὶ ἱπποκάμπου.

Κεφ. γ'.

Ἰππόκαμπος, θαλάσσιον ὄντι ζῷον μικρὸν, οὗ κατέντος ἀναληφθεῖσα ἢ τέφρα πόσις ὑγρὰ ἢ δέξηγίον ἢ ἀμαρακίνω μύρω καὶ κατὰ χριθεῖσα, ἀλωπεκίας διασώζει.

Πρὶ Πορφύρεας. Κεφ. δ'. 20

Πορφύρεα καὶ εἰσα δυνάμειν εχει ξηρατικῶν, σπληνικῶν ὀδοντων, ὑπερσφυαλισμῶν δὲ κατὰ σπληνῶν, ἀνακαταρπικῶν ἐλκῶν, ἀπουλωτικῶν.

Πρὶ Κηρύκων. Κεφ. ε'. 25

Τὰ αὐτὰ ὅτι πρὶ οὖσι καὶ οἱ κήρυκες κατέντες· εἰσὶ δὲ μᾶλλον χαμσι κοί· ἐὰν δὲ τις ἄλδων αὐτὸς πληράσας ἐν ὧ μὴ χύβρα χαμσι, ἀρμόζει πρὸς σμικρὴν ὀδοντων, καὶ καταχρῶν.

ταχυματα ὀπωλαδέγυτες, ἔαν
 δὲ δέῃ ἀποσπαρακοῦσθαι τὸ φάρ-
 μακον· μετὰ δὲ τῷ ἀποὺλω-
 σιν τὰ ταχυμαματος ἀντόμα-
 τον ἀποπίνει· γίνεται δὲ ἄσβε-
 5 5ος ἐξ αὐτῶν ὡς ὑποδείξομεν ἐν
 τῷ αὐτῷ ἄσβεσου λόγῳ.

Πρὶ Ιογίων. Κεφ. ε'.

Ιογία δὲ καλεῖται τὰ ἐπὶ
 τῶν κηρύκων καὶ πορφύρων μέ-
 10 10ου· καί τινι δὲ ὁμοίως δυνά-
 μιν ἔχοντα χρωστικτέραν τῶν
 κηρύκων καὶ τῆς πορφυρέας, διδ-
 τὸ πείζειν αὐτῶν τῷ φύσιν· αἱ
 δὲ σάρκες τῶν κηρύκων, εὖστο-
 μοι καὶ ἐνδομαχοί· κοιλίας δὲ
 15 15 οὐ μαλάσσουσιν.

Πρὶ Μυάκων. Κεφ. ζ'.

Μυάκας διαφέρεισιν οἱ πον-
 20 20τικοί· χέριντες δὲ τὸ αὐτὸ δρῶσι
 τοῖς κηρύξιν· ἰδιαιτέραν δὲ πλυ-
 ζόντες ὡς μόλις δός, χρησιμεύου-
 σιν εἰς τὰ ὀφθαλμικὰ συνὰ μέλι-
 τι· ἐκ τῆς κοίτης παχύτητος βλεφά-
 ρων καὶ σπληνίτις λευκάματα, καὶ
 τὰ ἄλλα ὀποκοιῶντα ἢ κο-
 25 25 ραίς· ἢ δὲ σπῆξ αὐτῶν κυμοδύ-
 κτοις ὀππιδεῖται ὡφελίμως.

Πρὶ Τελλίων. Κεφ. η'.

Τελλίονι ὃ νεαρὰ ἐν κοιλίᾳ μέ-
 30 30 λιστα ὃ ὁ ἐξ αὐτῷ ζωμός· τειρι-
 ραὶ ὃ καί τινι καὶ βίβεισιν καὶ τινι
 μετὰ κεδρίας ὀπταζομένης, τὰς
 ἐκπλεείσας ἢ βλεφάρων βίχας
 35 35

liter illinūtur: quibus solui me-
 dicamentum nō oportet: nam
 postea quā vulnus cicatricē
 duxerit, ipsum in testæ modum
 induratū, spōte sua decidet. Fit
 etiam calx è buccinis, vt in ei⁹
 mentione demonstrabimus.

Cionia. Cap. VI.

Cionia vocātur purpurarum
 buccinorūq; mediæ partes, cir-
 ca quas testæ volumē clauicu-
 latim intorquetur. Cremata si-
 mili modo, maiorem purpuris
 buccinisq; facultatē vrēdi cō-
 sequunt, quoniā apprimēdi na-
 turā obtinet. Buccinorum car-
 nes ori gratae sūt, & stomacho
 vtilēs: sed aluum nō molliūt.

Mituli. Cap. VII.

Mituli laudatissimi in Pōto.
 Cremati eundē buccinis effe-
 ctum præbent. Priuatim plūbi
 more eloti, oculorū medica-
 mentis cum melle vtilēs habē-
 tur: genarū crassitudines absum-
 unt, albugines purgāt, & ce-
 tera quæ oculis caliginem of-
 fundūt: carnes eorum ad canis
 morsus vtilissimē imponūtur.

Tellinæ. Cap. VIII.

Recētes tellinæ aluo vtilēs,
 sed maximē ius earū: salitæ v-
 rūtur, tritæq; in cinerē, & cum
 cedria instillatæ, auulso pilos
 renasci

DIOSCORIDIS

renasci non patiuntur.

Chamar. Cap. IX.

Chamarum conchularum-
que in exigua aqua decocta-
rum ins, alium ciet: id cum vi-
no assumitur.

Vnguis odoratus. Cap. X.

Vnguis siue onyx cōchylj te-
gmentū est, ei simile quo pur-
pura integitur: quod in Indiæ
nardiferis lacub⁹ inuenit. suaue
ideo spirās odorē, q̄ conchylia
inibi nardi pabulo vescantur.

Colligitur postea q̄ stagnantes
aque æstiuis squalorib⁹ inarue-
rūt. Laudatissimus qui à rubro
mari defertur, cādicās, pinguis.
Babylonicus nigrescit, atq; mi-
nor conspicitur. Ambo odoris
gratia suffiunt, sed aliquatenus
castoreum olent. Idem suffitu
excitant fœminas vuluē stran-
gulatu oppressās, comitialēsq;
poti vêtrem molliunt. Crema-
tum cōchylum eadem efficit,
quæ purpura & buccinum.

Cochleæ. Cap. XI.

Terrestres cochleæ stoma-
cho viles sunt, & non facile
corrumpuntur. Optimæ Sar-
donicæ, Aphricanæ, Aftypa-
leicæ, & quæ in Sicilia, ac Chio
gignuntur, & quæ in Liguria
alpibus, pomatiæ, id est oper-
culares cognominatæ. Marina
stomacho

οὐκ ἐὼσιν αὐτὸς φυῆται.

Πρὶ Χημῶν. Κεφ. θ'.

Καὶ ὁ ἐν τῶν χημῶν ἔχ τῶν
ἄλλων κορχαρίων ζωμός, κοιλί-
αν κηεὶ ἐξ ἰσχυροῦ μὲν ἐλίου ὕδα-
τος· μὲν οὖν δὲ λαμβάνεται. 5

Πρὶ Ονυχός. Κεφ. ι.

Ονυξ ἐστὶ πῶμα κορχηλίου, ὁ-
μοιον τῷ τῆς περφόρας εὐεισκό-
μῳ ἐν τῇ ἰνδία, ἐν ταῖς γαρδο-
φόροις λίαναις. διὸ καὶ ἀρωματί-
ζει νεμομένων τῶν κορχηλίων 10
γάρδον· συλλέγεται δὲ, ἐπει-
δὴ ὑπὸ τῷ ὀνυχῶν ἀναξήραν-
θῶσιν αἰ λίνται· διαφέρει δὲ ὁ ἀ-
πὸ τῆς ἐρυθρᾶς κομιζόμενος, ὁ
πλευκος ὃν καὶ λιπαρὸς, μέλας
δὲ ὁ βαβυλωνίος καὶ μικρότερος. 15
ἀμφότεροι δὲ ἐν ὁδοῖς, θυμώ-
μῳι, καστορίζοντες ποσὶς τῇ ὁ-
σμῇ ἐγείρονται δὲ καὶ ἔτοι ὑποδυ-
μιαζέντες τὰς ὑστερῶς πνιγ-
μῶας, καὶ ἐπιληπτικούς· πεδέντες
δὲ κοιλίαν μαλακώσιν· αὐτὸ δὲ 20
τὸ κορχηλίον καὶ πνίει ὅσα καὶ ἡ
περφόρα καὶ ὁ κήρυξ.

Περὶ Κορχηλίου χερσίν.

Κεφ. ιδ.

Κορχίας χερσίνος ἐκτόμα-
ρος, δύσθαρτος ἄεικτος δὲ ὁ, 25
τε ἐν σαρδόνι, καὶ λιβύη, καὶ ἄσυ-
παλία, καὶ σικελία καὶ χρωθῶ-
νόμενος, καὶ ὁ ἐν ταῖς κατὰ λι-
γυρίαν ἄλπεσι πωματίας κα-
λούμενος· καὶ ὁ θαλάσσιος 30

δὲ ἐν σπέρματι καὶ ἐν ἐκκριτοῖς ὅτι
 στομάχῳ βρομώδης καὶ ὁ ταῖς ἀ-
 καῖστας καὶ τοῖς θαμνίσκοις* παρὰ
 κεκολλημένος ἄγχιος, ὃν πᾶν σέ-
 σπον καλοῦσι, τὰ ἐκκριτὰ ὅτι
 5 κοιλίας καὶ στομάχου ἐμετοποιῶν.
 Διούαται δὲ πάντων τὰ ὄσρα καὶ
 κρημνίσματα θερμάνειν καὶ καί-
 ειν σπλήνιν λέπρας, ἀλφούς, ὀ-
 δόντας· οὐδὲ ταῖς ἐν ὀφθαλ-
 μοῖς καὶ λευκώματα καὶ ἐφίλγες, καὶ
 10 ἀμβλυωπίας, μετὰ τῆς σαρκὸς
 ὅλοι καίνοντες καὶ λειανόντες καὶ
 ἐγχέοντες οὐδὲ συνὶ μύλῳ ἀποκα-
 τίσαι εἰσιν. ὁμοίαι δὲ συνὶ τοῖς
 κελύφοις κατὰ πλάκας, ἐξί-
 κμάζουσι τὰ ὑδρωπικά οἰδήμα-
 15 τα· καὶ οὐκ ἀοίσανται πρὶν ἢ πᾶν
 ἀνικμάδωσαι τὸ ὑγρόν· καὶ πο-
 δαγρίδας δὲ φλεγμονὰς παρὰ
 νοῖσι καὶ σκόλοπας ἑλκοσιν ὁμοί-
 ως κατὰ πλάκας καὶ ἐμμη-
 να ὄντες λείπει παρὰ τὸν ὄντα.
 20 αἱ δὲ σάρκες αὐτῶν λείπει συνὶ
 σμύρῃ καὶ λίβανωτῷ κατὰ πλά-
 κας, τρεῖς μέρη καὶ μάλιστα τὰ
 κατὰ τὰ νύκτα κολλώσι, καὶ ταῖς
 ἐκ μυκήσεων αἰμορρῆας συνὶ
 ὄξει λειανόντες ἐπέχουσι ζῶσα
 25 δὲ ἢ σαρξ* κατὰ ποτὶς τὰς λυ-
 βικοῦ μάλιστα, ἀλφιδόνας στομά-
 χου παύει μετὰ δὲ τὰ ὄσρα καὶ ὀ-
 λος τειβεῖς καὶ μετ' οἷον καὶ σμύρ-
 νης ποτὶς ὀλίγας, καλικοῦς τε-
 ραπύει καὶ κύστεως ἀλγῆματα,
 ἀνακινῶν.

stomacho idonea, & facile al-
 uo excernitur: fluuiatilis ui-
 rus olet. Quæ verò vepribus
 frutetisque glutinata coheret,
 quam vocant nonnulli sefi-
 lon, ventrem & stomachum
 turbat, vomitiones excitat.
 Cremata omnium teste excal-
 faciendi & vrendi naturâ for-
 tiuntur: purgant lepras, vitili-
 gines, dentis: emendant
 oculorum cicatrices, & vitia
 cutis in facie, albugines, ac vi-
 sus hebetudines, si cum carne
 sua vitæ trita:que ex melle illi-
 nantur. Cruda cum tegumen-
 tis impositæ, aquæ inter cu-
 tem tumores exugunt: sed nō
 ante foluantur, quàm omnis
 hauriatur humor. podagricas
 inflammationes leniunt, im-
 pactos corpori aculeos illitæ
 euocant, menses trita: & ad-
 motæ ciunt. Carnes earum cū
 thure & myrrha illitæ, cū vul-
 nera alia, tum maximè quæ
 nerui acceperunt, congluti-
 nant: trita in aceto, sanguinem
 naribus erumpentem infre-
 nat: viua corpus, & præsertim
 Africanæ cum aceto deuora-
 tū, stomachi dolores mitiga-
 tū, cum testa, vino & myr-
 rha, si exiguum inde bibatur,
 coli vesicæque cruciatus sanat.
 Terrestris

DIOSCORIDIS

Terrestris pilos incommodos
replicat, si quis abrafo acu
lentore eius, pilum
attingat.

Cancr. Cap. XII.

Cancrorum fluuiatiliū ex-
ustorū cinis qui duo cochlea-
ria expleat, adiecto dimidio ra-
dicis gétianæ modo, triduo po-
tus cū vino, magnopere pro-
dest canis rabiosi morfibz: ri-
mas pedum sedisq; perniūcu-
los, & carcinomata, cum deco-
cto melle lenit: triti crudi, po-
tiq; ex asinino lacte, auxilian-
tur contra serpentium phalā-
giorumq; morsus, atq; scorpio-
num ictus: decocti autē & cū
iure esitati, iis profunt, qui ta-
be conficiuntur, aut leporē ma-
rinum hauferunt: necant scor-
piones triti, & cum ocimo ad-
moti. Possunt eadē marini, ve-
rū inefficacius omnia p̄stāt.

Terrestris scorpio.

Cap. XIII.

Terrestris scorpio tritus &
impositus, suæ plagæ reme-
dium est: quin estur assatus, ad
eadem.

Marinus scorpio.

Cap. XIII.

Marini scorpionis fel con-
uenit ad suffusiones oculorū,
albugines, & hebetudines.

Draco.

ἀνακολλᾷ δὲ τείχεα ὁ χερσαῖος,
ἐὰν πρὸς βελόνῃ καὶ τῆς σαρκὸς
αὐτῆς φέρον τῷ περὶ τὰ μέτωπα γλοι
ᾧ δὲ περὶ τὰ πῆκτα τῆς τευχῆς.

Πρὶ Καρκίνων, Κεφ. ιβ'.

Καρκίνων ποταμίων καὶ ἐν τῶν, 5
ἢ τέφρα κοχλυαείων δυοῖν πλῆ-
θος συνήντηται εἰς τὴν κοχλυα-
είῳ ἐν, καὶ οἷον ποιεῖται ἐπὶ ἡμέ-
ρας γ'. βουδὲ λυσοδοῖν τοῖς ἐν αρ-
γῶς συνὲ δὲ μέλιτι ἐφδοῖ, βραχ-
δας τὰς ἐν ποσὶ καὶ τὰς ἐν δακτυ- 10
λίοι καὶ χυμῶδες, καὶ καρκινώμα-
τα παρηγορεῖ λεῖοι δὲ ὁμοῖοι συνὲ
γάλακτι ὀνείῳ ποδόντες, βουδὲ-
σι δὲ ἵμασιν ἐρπετῶν, φλαγγίων,
σκορπίων, πτηνῶν ἐφδοῖ δὲ συνὲ
ζωμῶ ἐσθιόμενοι, φθισκοὺς ὠφε- 15
λοῦσι, καὶ τὸς λαγῶν θαλάσ-
σιον πεπωκότας· τειφόντες δὲ
μετ' ὀκίμου καὶ περὶ σκόντες,
σκορπίους κτείνουσι. Διὶ δὲ
τὰ αὐτὰ καὶ οἱ θαλάσσιοι, πάλιν
ἡπὶ τῶν ἐνεργῶν. 20

Πρὶ Σκορπίου χερσαίου.

Κεφ. ιγ'.

Σκορπίος χερσαῖος ὁμοῖος, λεῖ-
ος ἐπιτεδεῖς, βουδὲ ματὶ τῆς ἰδίας
πληγῆς γίνεται· εὐερίσκειται δὲ καὶ
ὀπληδεῖς περὶ τὸ αὐτό. 25

Πρὶ Σκορπίου θαλάσσιου.

Κεφ. ιδ'.

Τὸ δὲ θαλάσιον σκορπίον ἢ γλοι
ἀμύζῃ περὶ τὰς ἐν ὀφθαλμοῖς
ὕπερσας καὶ λευκάματτα καὶ ἀμ- 30
βλῶπας.

Πρὶ

Πρὶ Δράκοντος θα-
λασπῆ. Κεφ. ιε΄.

Δράκων θαλάσσιος ἀναπνυχθεὶς
καὶ ὀππιδεῖς, ἰαμὰ ὅτι πρὸς τὸ
ὅκ τῆς ἀκρότης αὐτοῦ πηλῆλυ.

5 Πρὶ Σκολοπενδρας. Κεφ. ις΄.

Σκολοπενδρα θαλασπία ἐστὶν
θεῖσα ἐν ἐλαίῳ καὶ καταχρησθεῖ-
σα, ψιλοὶ τείχας· φανθεῖσα δὲ
κηκηκούς ἐργάζεται.

Πρὶ Νάρκης. Κεφ. ιζ΄.

10 Νάρκη θαλασπία ὀππιδεῖσα ἐπὶ
χρυσίων ἀλγυμάτων τῷ πρὸς κεφα-
λῆν, παρὰ τὸ σφοδρὸν τῷ ἀλγυ-
ματος καὶ ἔδραν ὃ ἐκβεπομένην ἢ
ποροσπύουζ, ἑλθὲ παροσδεῖσαι.

Πρὶ Σαρκὸς ἐλάδης. Κεφ. ιθ΄.

15 Ἐλάδης σαρξ ἐστὶν θεῖσα καὶ ἐ-
σπινόμενη, ὁξυδορκεῖς παρὰ τῆς ὀ-
φείας, καὶ πρὸς τὰ νινεϊκά, ἀρμό-
ζας καὶ παρὰ ἀνδρομέδας χειρὰς
ἴσσει· δεῖ δὲ ἐνδεῖ ἔσθαι αὐτῶν,
ἀποκόπτειν καφαλῶν καὶ τῷ ἔρειν,

20 δεῖα τὸ ἐν αὐτοῖς ἄσπερον, μυθώ-
δης γὰρ ἢ πρὸς τὸ μέτρον ἀποκο-
πῇ τῶν ἀμνων. τὸ δὲ λοιπὸν πλύ-
ναι καὶ τεμαχίσαντας, ἐλθὲν
μετὰ ἐλάας καὶ οἶνον καὶ ὀλίγων
καὶ ἀγνίου, φασὶ δὲ τοὺς παροσπε-

25 ρομέδας φθείρας θυμαλῆ. ὅπερ ὅτι
ψεύδους· παροσπερὶς δὲ ἐννοεῖ καὶ
μακροζήρους γίνεσθαι τοὺς ἐσθίου-
ντας αὐτάς. κατασκευάζονται δὲ
καὶ ἄλλες ἐξ αὐτῶν πρὸς τὰ ἀν-
τά, πλὴν οὐχ ὁμοίως εἰρηροῦσι.

κα. δι.

Draco marinus.

Cap. XV.

Draco marinus dissectus &
apertus impositusq; ietus spi-
nae suae qua ferit, medela est.

Scolopendra. Cap. XVI.

SCOLOPENDRA in
oleo decocta si illinatur, au-
elit capillos: sed contactu pru-
ritus facit.

Torpedo piscis. Cap. XVII.

Marina torpedo diuturnis ca-
pitis doloribus admota, crucia-
tus vehementiam mulcet: ea-
dem apposita eversam sedem
prociduamque coërcet.

Viperæ. Cap. XVIII.

Viperinae carnes si coctæ e-
dantur, claritatē oculis afferunt,
neruorum vitiiis auxiliant, incre-
scētes strumas reprimūt: detra-
cta autē cute, caput caudaq;
quoniā carne vacāt, amputari
debēt. quippe cōmētitū est qđ
præcipit, certā vtrinq; mensurā
præcidi oportere. Reliquū verō
corpus exēptis interaneis clo-
tū dissectūq; discoquit cum o-
leo, vino, salis exiguo, & ane-
tho. Aīūt iis q viperas esēt, pe-
diculos procreari: quod planē
à veritate abhorret. Adiciunt
aliqui longā senectutē agere, q
eo cibo vescūt. Sal ex eis ad ea
dē cōficiť, sed inefficacior est.

k Viua

DIOSCORIDIS

Vinea aut vipera in fictile nouū
dimittitur, adiciuntur salis cari-
carūq; tritarū, singulatim quīq;
sextarij, mellis cyathi sex, mox
fictilis operculū luto obliniē,
& fornacib⁹ inassat, donec sal
in carbones redigat: qui postea
trit⁹ in pulueris faciē, recondit.
Plerūq; vt ori gratior fiat, im-
miscetur, nardi spica, aut foliū,
aut malabathri momentum.

Senecta anguiū. Ca. XIX.

Senectus anguium in vi-
no decocta dolori aurium, in-
fusus: & dentium collutione,
auxilio est. Addunt eam in me-
dicamenta oculorum, sed pre-
cipue viperinam.

Lepus marinus.

Cap. XX.

Lepus marinus loligini par-
ua similis est, qui per lese trit⁹,
aut cum vrtica marina illit⁹ ca-
pillis euellit.

Lepus terrestris. Cap. XXI.

Terrestris leporis inassatum
cerebrū mādatur, iuuandis tre-
moribus qui valetudine cōtra-
cti sunt: affricū aut cibo facile
infantibus dēitionem præstat:
exustū caput & cū adipe vrsi-
no aut aceto illitū, alopeciarū
inanitatib⁹ medetur. Leporinū
coagulū post triduum a cōcu-
bitu potū, cōceptum adimere,
partūsq;

καὶ τῆς δὲ ἑχιδνᾶς ζῶσαν εἰς κα-
νὴν χύσαν, καὶ μετ' αὐτῆς ἀλῶν
ἑχιδνῶν τετειμμένων ἀνὰ ξέρας
ἀ. μζ' μέλιτος κανάων 5. πλεονεξί-
εται πηλῶ τὸ πῶμα τῆς χύσεως,
καὶ ὁπᾶται ἐν καμίνῳ, ἄρχῃς οὗ 5
ἀνδρακωδῶσιν οἱ ἄλλες· μετὰ δὲ
τὸ το λειοτελεθῆναι. ἀποτίθεται
ἐν ὅτῳ μιν γινώσκουσι παρὲς ἐν-
σωμα χύαν αὐτοῖς καρδοσάχρους ἢ
φύλλῳ, ἢ μαλακῶδες βραχέος.

Πρὶ Οφείας γήρας. Κεφ. ιθ'. 10

Γῆρας ὀφείας ἐκλήθην ἐν οἴῳ,
βοήθημά ὅτιν ὠταλγίας ἐρχο-
μένων, καὶ ὁδονταλγίας διακλυ-
ζόμενον. μίσγῃσι δὲ αὐτὸ καὶ εἰς
ὁφθαλμικὰς δυνάμεις μάλιστα
δὲ τὸ τῆς ἑχέως.

Πρὶ Λαγῶν θαλαττίνων. 15

Κεφ. κ'.

Λαγῶδες θαλάσσιος ὅμοιος μὲν μι-
κρᾷ τευθίδι· διωύα) δὲ λεῖος κα-
ταπλασθεὶς κατ' ἐαυτὸν καὶ μζ'
ἀκαλύφῃς τείχεος ψιλοῦν.

Πρὶ Λαγῶν γερσαῖων. Κεφ. κδ'. 20

Τὸ δὲ γερσαῖον λαγωῦ δ' ἐγκέ-
φαλος, ὁπῶς βιβρωσκόμενος ὠ-
φελεί τέρμοις τὸν κτ' πάθος γι-
νομένοις· καὶ ὁδονπᾶσις ἐπὶ
πυλῶν παρὰ τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ ἐπὶ
μυῖσιν· ἢ δὲ κεφαλῇ αὐτῆ καθεῖσθαι
καὶ καταχρεῖσθαι μετὰ σέας
ἀρκείας ἢ ὅξους ἀλωπεκίας θερ-
πεύει· ἢ δὲ πτύα ποδῶν καὶ ἡμῶ
εἰς τρεῖς, μετὰ πλὴν ἀφ' ἐξ ἑν,
καὶ τὸ κίον

αὐτοὺς εἶναι ἰσορεῖ· ὅτι πέχει δὲ
 καὶ τὰ μύδια βέντον, καὶ κοιλίας,
 ὠφελῇ δὲ καὶ ἐπιληπτικούς, καὶ περὶ
 τὰ θαλάσσια μετ' ὅξους πινομένη,
 καὶ μάλιστα δὲ περὶ γάλακτος
 ὁρμικῶς καὶ ἐν γάλακτι δύνανται.
 τὸ δὲ αἷμα αὐτῶν θερμὸν κατὰ
 χροῖον, ἐφ' ἡλιδας καὶ ἀλφύδες καὶ
 φακούς τετραπύλους.

Πρὶ Τρυγόνος θαλασσίας.

Κεφ. κβ'.

10 Τρυγόνος θαλασσίας τὸ κέν-
 τρον, ὃ δὴ ἀπὸ τῆς οὐρᾶς αὐτῆς
 πέφυκεν ἀνεστραμμένον ταῖς φο-
 λίσιν, ὁδόντα πονοῦντα τραύνει
 δρῦνται γὰρ καὶ ἀποβάλλει.

Πρὶ Σηπίας. Κεφ. κγ'.

15 Σηπίας ἐνδεύσεως τὸ μέλαν
 βλεφάρων δὲ ἀπὸ τοῦ κοιλίας
 μαλακτικόν, τὸ δὲ ἀπὸ αὐ-
 τῆς ὀφθαλμοῦ ὀφθαλμοῦ εἰς κοιλίαν
 ἀρμύζει περὶ παράτειν
 τραχέων βλεφάρων καὶ ἐν
 20 τῷ ἰδίῳ ὀφθαλμῷ, ἀρχὴς οὐ τὸ
 πλακῶδες αὐτῶν ἀπὸ τοῦ σιμῆσαι
 λεῖον ἀλφύδες, πτύον, ὁδόντας,
 ἐφ' ἡλεις· μύρουται δὲ καὶ εἰς τὰ
 ὀφθαλμικά πλυνθέν· ποιεῖ δὲ καὶ
 περὶ λευκώματα κτύων ἐμ-
 φουλώμενοι καὶ περὶ τὰ ἐν
 25 ὀφθαλμοῖς τῇκει, συν ἁλὶ λεῖον
 περὶ σαρόμενοι.

Πρὶ Τείγλης. Κεφ. κδ'.

Τείγλης συνελθὺς ἐδωκεν ἐμμελὺς
 πίας δοκεῖ καὶ ἀσθεναστικὴ ὑπάρ-
 χειν

partusq; spem intercipere p-
 ditur: vuluæ & alui fluorem
 sistit, comitiales iuuat, contra
 venena ex aceto bibitur, præ-
 fertim aduersus cōcretum lac,
 & viperarum morsus. Sanguis
 eius si callidus illinat, vitia cu-
 tis in facie, vitiliginem, lentigi-
 nesque sanat.

Pastinacæ.

Cap. xxii.

Marinæ pastinacæ radius, qui
 ei⁹ cauda enat⁹ aduersis squā-
 mis reflectitur, dentium dolo-
 rem mitigat: nam eos frāgit, &
 euocat.

Sepia. Cap. xxiii.

Sepiæ coctæ dum estur a-
 tramentum agrè concoqui-
 tur, aluum mollit, collyriis ē
 testa factis conuenienter ge-
 narum scabritiæ perfricantur:
 vstum in sua testa donec id qđ
 crustosum est abscedat, postea
 tritū, expurgat vitiliginēs, fur-
 fures, dentes, & vitia cutis in fa-
 cie: elotum in medicamentis
 oculorum addi solet: cōtra al-
 bugines, oculis iumentorū effu-
 caciter inspirat: pterygia ocu-
 lorū absumit, cum sale tritum
 & iniectum.

Mullus piscis. Cap. xxiiii.

Mullorum assiduo cibo, a-
 ciem oculorū hebetari cōstat.

k ij Is

DIOSCORIDIS

Is marini draconis, aranei, ac scorpionis morfibus medetur, si crudus atque diffectus admoveatur.

Hippopotamus.

Cap. XXV.

Hippopotami testes exiccati ac triti cōtra serpentii morfus bibuntur.

Fiber. Cap. XXVI.

FIBER ancipitis vitæ animal, plerunque cum piscibus & cancris ex aqua victum capelsit. Huius testes serpentium venenis aduersantur: ster nutamenta mouent, & in vniuersum varios obtinent vsus: siquidem menses ac partus ciunt, duabus drachmis cum pulegio poti: partus secundæque eiiciunt: contra inflationes, tormina, singultus, venena, ixiámque ex aceto bibuntur: lethargicos, & vtcunque veterno obdormiscentes excitant infusi: cum aceto autem & rosaceo, olfactu & odoris suffitu, idem faciunt: poti & illiti profunt tremulis, conuulsionibus, & omnib⁹ neruorum vitiis. In summa, calfactoriam vim habent. Eligi debent testes, qui ex vno ortu connexi sunt (feri enim non potest,

χειν ὁμὴ δὲ ἀναγρῆσαι καὶ ἐπιτεθεῖσαι θαλασσίου δράκοντος καὶ σκορπίου καὶ ἀράχνης δινύματα ἰσχυρῶς.

Πρὶ ὄρχεως ἵπποποτάμου. Κεφ. κβ.

Ὁρχας ἵπποποτάμου ξηρανθεῖς καὶ λειανθεῖς, πίνεται μετ' οἶνου πρὸς ἐρπετῶν δινύματα.

Πρὶ τῶν τῶ κῆτος ὄρχων. Κεφ. κς.

Κῆτος ὄρχας ζῶον ὄντι ἀμειψέλιον, τὸ παλίσιν ἐν ὕδασι, συνὶ ἰχθύσι, καὶ καρκίνοις τρεφόμενον. ποιεῖ μὲν καὶ πρὸς ἐρπετά. ἔστι δὲ καὶ πικρὸς, καὶ κατὰ τοῦ πικρὸς ἔχει τὸ ἰσχυρὸν πρὸς τοὺς μετὰ γλῶττιον < πλῆθος 15
δυσίαν, ἐμμελῶς κινεῖ καὶ ἐμμελῶς, καὶ δεύτερον ἐκβάλλει. πίνεται δὲ συνὶ ὄξει καὶ πρὸς ἐμπνευματώσεσι, σφόδρως, λυγμούς, θανάσιμα φάρμακα, ἰξίαν ἀνακατένεται δὲ καὶ τὸν ληθαργικόν, καὶ τὸν 20
ὅπως δὴ ποτε κατὰ φερεμῶν, ἐμβρεχέμῶν. συνὶ ὄξει καὶ ροδίνῳ καὶ ὀσφρανέμῶν, καὶ σπασμωδῶν δὲ τὰ αὐτὰ ποιεῖ. ἀρμόζει δὲ καὶ τρέμοις καὶ σπασμοῖς, καὶ παντὶ τῷ νευρώδει 25
πινόμενός τε καὶ συγχρόμενος. καὶ κατὰ τοῦ σπασμωδίου ἔχει τὴν δύσιν. ἐκλέγου δὲ αἰεὶ τὸν σπασμωδῶν ὄρχας ἐν μίᾳ ἀρχῇ. (ἀδύνατον γὰρ 30
δύο

vt

30

δύο φύλας ἐξευγμήμας ἐν ἐνὶ
 ὑμῶνι εὐρεῖν) καὶ τὸ ἐν τὸς ἑ-
 χον κρεσίδες βαρύσμον, βρο-
 μῶδες, δριμύ, δηκτικόν, εὐτει-
 πνον, διαφρεστέμνον τε συν-
 5 χῶς φουσκοῖς ὑμέσι. δολοῦσι δὲ
 πῆες αὐτὸ, ἁμμονιακὸν ἢ κόμμι
 συμπεφυρμένον αἵματι καὶ κα-
 σωείῳ, ἐγχέοντες εἰς φύλας καὶ
 ξηραίνοντες. μάτῳ δὲ ἱσχυρί-
 ται ὅτι διωκόμενον τὸ ζῶον ἀπο-
 10 ποτὶ τὸν διδύμοις καὶ ῥίπτει·
 ἀδύνατον γὰρ ὅτιν ἀφαιδαται ἀμ-
 πλῶν περὶ σπυγῶν ὄντων ὡς περὶ ὕδρος.
 δεῖ δὲ διελόντας τὸ δέγμα κομί-
 σαι, ὡς συν τῇ ἀεὶ ἐχέοντι ὑμῶνι
 τὸ ὑγρὸν, ὃν μελιτῶδες, καὶ οὐ τῷ
 15 ξηραντὸς ποτίζειν.

Πρὶ Γαλῆς χατοινιδίου.

κεφ. κζ.

Γαλὴ χατοινιδίος ἀεὶ φλεβθεῖ-
 σα, καὶ δὴ χατὶ ἐν τὸς σκελετευθεῖ-
 σα δι' ἁλὸς καὶ ξηρανθεῖσα ἐν σιμῇ
 20 πᾶσι τὸς ἐξ πετῶ ἐνεργέσει ἐν ὅτ
 βοήθημα ποτεῖσα, μὲν οἶνον >
 β. πλῆθος, καὶ τοξικὸν ἀντι φάρ-
 μακον ὁμοίως ληθεύεισα, ἢ ὅ
 κολία αὐτὴ κορίω παλινθεῖσα καὶ σκε-
 λετευθεῖσα, σκελετόν τοις καὶ ἐπι-
 25 ληπτικοῖς βοηθεῖ πηρομένη, ὅλη δὲ
 χατεῖσα ἐν χύτῃ, ποδαγρικῶς, ἀ-
 φελεί, πῆς τέφρας κατὰ χρομῶν
 μετ' ὄξους. τὸ δὲ αἷμα αὐτὴ χα-
 ταχρομῶν, χοιρεῖσιν βοηθεῖ ἀ-
 φελεί δὲ καὶ ἐπιληπτικούς.

Πρὶ

vt gemini folliculi in vna mem-
 brana cōiuncti reperiuntur) li-
 quore int^o veluti ceroso, odo-
 re graui & virus redolēte, gustu
 acri, mordēte, ac friabili, natu-
 ralibus, tunicis circūdato. Quē
 fraude aliqui corrūpūt, cōiiciē-
 tes in follem gūmi, aut ammo-
 niacū cū sanguine & castorio
 subactū, & ita exiccātes. Vanū
 est quod traditur testes ab ipsis
 euelli, & à sese abiici, quū ve-
 natu vrgentur: siquidem tangi
 nequeunt, ita, vt in sue, substri-
 cti. Operæ autem pretium est,
 diuisa pelle melleum liquorem
 cum euectiēte tunica assūme-
 re, & siccātum potui dare.

Mustela vulgaris.

Cap. XXVII.

Mustela quę in domibus no-
 stris oberrat, ambusta exente-
 ratur, & inueterata sale, in vm-
 bra ficcatur. Ea binis drachmis
 cū vīno pota, aduersus omnia
 serpentium venena presentaneo
 est remedio: toxico, simili sum-
 pta modo, refistit. Eius vētricu-
 lus coriandro factus inuete-
 ratusq; , percussis à serpēte, &
 comitialibus potu auxiliatur.
 Cremata in fictili podagricis
 cōfert, cinere ex aceto illito. Sā
 guine perūctæ strumæ, iuuan-
 tur: comitialibus etiā prodest.

k iij Rana,

DIOSCORIDIS

Rana. Cap. XXVIII.

Contra omnium serpētium venena pro antidoto sunt rana, si ex fale & oleo decocta edantur, iusq; earū itidem forbeat: cōtra inueteratos tendinū rigores pollent. Illit^r eorum cinis, profluētis sanguinis impetus sistit: explēdis alopeciarum inanitatibus ex liquida pice illinitur. Viridium ranarū cruor auulsos genis pilos renasci phibet, in vestigia euulsorū instillat: decocta in aceto & aqua detiū dolores collutione leniūt. Silurus. Cap. XXIX.

Silurus recēs in cibo nutrit, & facile prabet aluū: fale verò conditus, minimū suppeditat alimentū. Arteriā expurgat, & vocē expedit. Illita saliti caro, aculeos et infixa corpori spicula extrahit. Muria ei⁹ icipietib⁹ dysenterii pdest, si in desidētū fort⁹ adiciatur, fluxiones siquidem ad summa cutis elicit: ischiadicis infusa medetur.

Smarides. Cap. xxx.

Smaridis piscis caput exustū, excrecentis vlcere oras puluillōsq; reprimat: nomas cohibet, thymos clauōsq; absumit. Caro non secus atq; falfamentum prodest a scorpione percussis, aut a cane demortis.

Manæ.

Περὶ βαρβάρων. Κεφ. κη.

Βάρβαροι ἀνθοφάρμακον εἰσιν ἐρπετῶν πάντων, ζωμιουθέντες ἐκ ἀλάς καὶ ἐλαίου, τὸ ζῶμα λαμβανοντάς ὁμοίως, καὶ περὶς ῥεονίας τῶν τινόντων διποσάσεις καὶ ἄντες δὲ καὶ ἐπὶ τὰ δένδρεα, αἰμορραγίας ἐλλήσσι, καὶ ἀλωπεκίας διασπύουσι συνὶ πόσῃ ὕδατι κατὰ χεῖρμα νοι. τῶν δὲ γλωσσῶν βαρβάρων τὸ αἷμα ἐπὶ τὰ ζῶματα, καὶ αἱ τὰς ἐκτεταθείσας ἀπὸ τῶν βλεφάρων τείχας φέρεται, ὡς φελέκῃσι καὶ ὁδονταλγίαι συνεισφέρουσιν ὕδατι καὶ ὄξει καὶ διακλυζόμενοι.

Περὶ Αἰλῆρος. Κεφ. κβ.

Αἰλῆρος νεαρὸς βιβρασκόμενος, πρόσφιμός ἐστι καὶ ἐυκοίλιος, τὰ ἐκ χειρὸς δὲ ἄρσενος ἀρτηρίας καὶ σαρκὸς καὶ οὐγκῆς παρσθενίζει. κατὰ πλάθειν δὲ ἢ σαρξὶ τὰ εἰρηρῶς, σκόλοπας ἀνάγει, καὶ ἢ ἐξ αὐτῆς ὅ ἄλλοι ἀρμύζει ἐν ἀρχῇ, δις σεντενικοῖς εἰς ἑκάστησιμα, κατὰ ρουσα τὸν βρυμαπομῆς εἰς τὴν ἐμφανείαν, καὶ ἐγκλυζόμενός δὲ ἰσχυρὰ δυνάμεις διασπύει.

Περὶ Σμαρίδος. Κεφ. κγ.

Σμαρίδος ταειρηρῆς ἢ κεφαλὴ κατεῖσα, ἑλκυσέλλει ὡς σαρκοῦντα, καὶ νομῶς ἱσπῇ, καὶ ἥλοις, καὶ θυμῶς ἀναλίσκει σφοδρὸς πόνητοις τε καὶ κυνοπλήκτοις ἢ σαρξὶ ἀρμύζει καὶ σαρκαπῆς τὰ εἰρηρῶς.

Περὶ

Πρὶ Μανίδος. Κεφ. λδ.

Καὶ τὴν Μανίδος ὅ κεφαλὴ καὶ
σα λείπειται ἐν δακτύλῳ τετυλλω
μύρας βαρύνει κατὰ πλάθειναι
ἀφίστησι τὸ ὅ γὰρ ἂν τὰς ἐν σὸ
ματι σπηδόναι διακλυζόμενον
παύει. Πρὶ Κωβίου. Κεφ. λβ'.
Κωβίου ἀποσπᾶσθαι ἐὰν ἐμβλαδὼν
εἰς υἱᾶν κοιλίαν κατὰ πλάθειναι,
καθεύδῃς τε μὴ ὑδατος ξερῶν
ιβ' ἄλγχι δυοῖν ξερῶν, καὶ διηθήσας
καὶ ἐξαυθιῶσαι πετρίσας κοιλίαν
ἀπαράχως κατὰ ὑπὸ ξίφους κατὰ
πλάθειναι ὅ καὶ τὸν ὑπὸ κυνῶν
διηχθέντας ἢ ἐρεπετῶν ὠφελεῖ.

Πρὶ Ωμοπαρίχου. Κεφ. λγ'.

Ὁ δὲ ὁμοπαρίχου λεγόμε-
νος, σφέδρι δὲ τὴν τετραεργεμένην
γαστρὸν δὲ λαμβανόμενος τοῖς
ὑπὸ ἐχιδνῆς, πῆς καὶ λαμβάνει ἀπο-
σπῆρος, διηχθεῖσι δὲ ὡς ὅτι πλάθει
σπῆρος ἀποσπῆρας οἶνον ἀναλίσ-
κειν πίνειν πολὺ καὶ ἐμῆν. εἰς τε
ταὺς δριμυφάγας μάλιστα ἀρμό-
ζει, κατὰ πλάθειναι δὲ καὶ ὅτι
κυνόδοντων ὠφελίμως.

Πρὶ Γάρρου. Κεφ. λδ'.

Γάρρου δὲ πᾶν τὸ ἐκταει-
χμῶν ἰχθύων καὶ κρεῶν κατὰ
πλάθειναι, νομάς ἐφίει, καὶ
κυνόδοντους ἴσται. εἰς οὗτο δὲ
καὶ ὅτι δυσεντερικοῖς καὶ ἰχθυαδι-
κοῖς ἐφ' ὧν μὲν ἵνα τὰ εἰληκόμε-
να ἐπιχέουσιν, ἐφ' ὧν δὲ ἵνα τὰ
ἐνέλικατα ἐρεχθίσιν.

Πρὶ

Μανᾶ. Cap. XXXI.

Manarum ex capitibus ci-
nis si illinatur, callosas fedis ri-
mas abolet. Eius etiam garum
oris putrilagines collutiōe fe-
dat.

Gobius. Cap. XXXII.

Gobius recens in suillū vē-
trē coniectus, si cōsuta rima in
duodecim aquæ sextariis, do-
nec duo supersint, decoquat,
excolatus & sub diuo refrige-
rat^o potui def, alius sine mole-
stia deiicif. Illi^o cōtra serpen-
tiū, canūq; morsus auxilio est.

Thunnus. Cap. XXXIII.

Conditanei thunni caro, quā
omotarichon vocant, sumpta
iis auxiliatur, quos vipera no-
mine prester momorderit: sed
oportet vinū quamplurimum
subinde cogantur haurire, ita
vt vomitione reddatur. Con-
tra acrimonias esitatorum ma-
ximè valet, canum moribus
vtilissimè illinitur.

Garum. Cap. XXXIII.

Garū oē, qđ ex piscibus carni-
busq; sale maceratis liquamen
est, si ex eo fort^o fiat, depascētia
vlcera sifit: morsis à cane me-
def, dysētericis atq; ischiadicis
infunditur: nōnullis, vt exulce-
rata adurat: alijs autē ad laces-
fenda, q̄ vlcera non fenserunt.

k iij Ia

DIOSCORIDIS

Ius piscium.

Cap. XXXV.

Recentiū piscium ius, modò per se, modò ex vino potum, aluū subducit. Priuatim adhūc vsum cōficitur è phycidibus & scorpionib⁹, & iulide: è percis, & recētibus aliis saxatilib⁹, nec virus resipientibus, simpliciter cum aqua, oleo, & anetho.

Cimices lectularij. Ca. XXXVI.

Cimices qui in cubilibus enascuntur, cauis fabarum inclusi, si ante febrim significationes septeni deuorētur, quar tanis auxilio sunt: & citra fabas sumpti, percussis ab aspide p-sunt: vuluarum exanimationes olfactu reuocant: poti cum vino aut aceto adhærentes sanguifugas abigunt: triti & vrinariæ fistulæ impositi, vrinę angustias leuant.

Millepeda. Cap. XXXVII.

Millepedæ, quæ sub aquario vase stabulantur, animalia sunt multis pedibus nitētia, quæ cō tacta manu contrahunt in orbem: hæ ex vino potæ difficulti vrinæ, & regio morbo auxiliantur. Millepedas illini anginis cum melle vtilissimū. Tritę, & in cortice mali punici calfactæ, doloribus auriū, addito rofaceo, cōuenienter instillātur.

Blatta

Πρὶ Ζωμοῦ τῶν νεαρῶν ἰχθύων. Κεφ. λε.

Ζωμός ὃ ὅ ἐκ τῶν νεαρῶν ἰχθύων κοιλίας ὑποχωρῶς, ποτὲ μὲν καὶ ἑαυτὸ πνέμενος, ποτὲ δὲ μετ' οἷν γε. ἰδίως δὲ σκευάζειν πρὸς ταῦτα ὁ ἀπὸ τῶν φωκίων καὶ σκορπίων καὶ ἰολίδων καὶ περκίδων καὶ τῶν δολφίνων καὶ ἀπαλῶν καὶ ἀερώμων καὶ τῶς μὲν ὕδατος καὶ ἐλαίου καὶ ἀνθήδου. Πρὶ κόρεων. Κεφ. λς.

Κόρεις οἱ ἀπὸ κλήνης ἐνπιπτεῖν 10 νοὶ βρώμασι μετὰ κνάμων τὸν ἀριθμὸν ζ'. καὶ κατὰ πνέμενος πρὸς τῆς ἐπισπασίας, ὡφελούσι τὸς τιταρταίζοντας, καὶ ἀσπίδων δὲ δόχας τῶν κνάμων κατὰ πτενέτες· ὑστερικὰς δὲ πινγ- 15 μύδας ἀνακαλοῦνται ὁσφραμένο- μύδοι· σὺν οἷν δὲ ἢ ὄξει πτενέ- τες βδέλλας ἐξάγρουσι· δυσχεῖαν τὴν παύοισιν ἐνπιπτεῖν τοῖς ἐν- πικρῷ πόρῳ λείναι.

Πρὶ κουβαρίδων. Κεφ. λζ'. 20

Οἱ οἱ ὑπὸ τὰς ὕδρας, ζῶντες εἰσι πολύποδα, σπασμένοι κατὰ τὰς ἐπαφὰς τῶν χειρῶν· οὗτοι πτενέτες σὺν οἷν ἢ βουδούσι δυσουρία τὴν καὶ ἰκτέ- 25 ρον διακριθέντες δὲ μετὰ μέλιτος συναναγκάουσι ὡφελούσι, καὶ πρὸς ὠταλίαν δὲ λείπει σὺν ῥοδίῳ περιμαρθέντες ἐν κελύφῃ ῥοῆς καὶ ἐνταχύντες ἀρ- 30 μίζουσι.

Πρὶ

Πεεὶ Σίλφης. Κεφ. λή.

Σίλφης ἔ ἐν τοῖς ἀρτοκοπέοις
εὐεισκομύνης, τὰ ἐν τὸς τειβόμε-
να συν ἐλαίῳ ἢ ἐφόμῳ καὶ ἐν-
σαζόμενα ὠταλγίας παύει.

5 Πεεὶ πνεύμονος θαλάσ-
σίου. Κεφ. λθ'.

Πνεύμων θαλάσσιος πρὸς σφα-
τος λεανθεῖς ποδαρειῶντας καὶ χυ-
μεῖλινῶντας, ὡφύει κατὰ πλάσσε-
μενος.

10 Πεεὶ Χοιρεῖς πνεύμονος. Κεφ. μ'.

Ὁ δὲ χοιρεῖς καὶ ἀρνείος καὶ ἀφ-
κίος πνεύμων, τὰ ἐκ τῶν ὑποδη-
μάτων παρεντείμματα ἐπιπρῆ-
μενοι, ἀφ' ἐξωμάτων πρὸς ὑπὸν.

Πεεὶ Πνεύμονος ἀλώπε-
κος. Κεφ. μβ'.

Καὶ ὁ τῆς ἀλώπεκος πνεύμων
ζηρανθεῖς καὶ ποδεῖς, ἀδμαντικὸς
ὀνίνκος καὶ τὸ σέαρ ὃ αὐτὸ τακὲν καὶ
ἐγχυθῆν, ὡτὸς πόνον παύει.

Πεεὶ Ἡπατος ὀνείης. Κεφ. μβ'.

20 Ἡπαρ ὀνείον ἐδιδόμενον ὀπλόν,
ἐπληπτικὸς ὡφύει, νήσεις δὲ
λαμβανέτωσαν.

Πεεὶ Αἰδίου ἄρρενος ἐ-
λάφου. Κεφ. μγ'.

Αἰδίων ἄρρενος ὕδατος συν οἷ-
25 νῳ ποθὲν λεῖον τοῖς ὑποδινῶν
δινχθεῖσι βοηθεῖ.

Πεεὶ Οὐρύχων ὄνων. Κεφ. μδ'.

Οὐρύχες ὄνων καίντες καὶ ποθέν-
τες ἐπὶ ἡμέρας ἱκανὰς πλῆθος κο-
χλιαίων δυοῖν, ἰσορροῦται ἐπι-
ληπτι-

Blatta pistrinaria.

Cap. XXXVIII.

Blattæ eius quæ in pistrinis
inuenitur, interanea trita aut
cum oleo decocta, aurium do-
lores instillatu mitigant.

Pulmo marin⁹. Cap. XXXIX.

Podagras pernionésq; emen-
dat pulmo marinus recens, tri-
tus & illitus.

Pulmo suillus.

Cap. XL.

Suillus & agninus vrsinúsq;
pulmo impositu attritus à cal-
ceamentis contractos, ab in-
flammatione tuetur.

Pulmo vulpinus.

Cap. XLI.

Vulpinus verò si arefactus bi-
batur, suspiriosos adiuuat. A-
deps quoque liquefactus, infu-
susque, auris dolorem finit.

Hepar asini. Cap. XLII.

Asini iecur inasflatū esu comi-
tialibus prodest, veruntamē iec-
iunis edendum præcipitur.

Genitale cerui.

Cap. XLIII.

Genitale cerui tritum & vi-
no potum, à vipera demorsis
auxiliatur.

Vngula asini. Cap. XLIII.

Vngularum asini cinis per
dies multos binis cochleari-
bus potus proditur comitiales
adiu-

DIOSCORIDIS

adiuuare, eadem oleo suba-
cta strumas discutunt: & illi-
ta pernionibus medentur.

Lichenes equorum.

Cap. XLV.

Lichenes sunt in equorum genibus, & super ungulas in flexu harum partium indurati calli: qui triti & in aceto poti, comitialibus mederi traduntur.

Vnguli caprinarum.

Cap. XLVI.

Caprinarum cinere perun-
ctæ ex aceto alopecie fanan-
tur.

Iecur caprinum.

Cap. XLVII.

Capræ verò inaffati decidua
fanie, inungi lusciosos prodest:
& dum coquitur, apertos o-
culos halitu eius vaporari: pro-
dest in cibo tostum ad eadem.
Tradunt hircini iocineris cibo
comitiales deprehendi.

Iecur aprinum.

Cap. XLVIII.

Aprinum recens si arefactū
teratur, ex vino potum contra
serpentium volucrúmque mor
sus auxilio est.

Iecur canis rabidi.

Cap. XLIX.

Iecur canis, qui rabie exagita-
tur, tostū & in cibo ab emor-
fis

ληπτικοὺς ὠφελεῖν, ἐλαίῳ δὲ θυρα-
 ζόντες χροιάδας διαφορεῦσιν ἐ-
 ππλωζόντες δὲ, χρίματα δε-
 ραπτοῦσι.

Περὶ λεγόντων ἱππῶν.

Κεφ. μέ.

Λευχμῶες ἰσπαῶν, εἰς ᾧ πύλοι
κατ' ἐπὶ γραφῶν ἐν τετυλωμένοι
παρὰ τοῖς γόνασι καὶ παρὰ ταῖς ὀ-
πλαῖς· πεζύοντες λεῖοι μετ' ὄξους,
ἐπληκτίας ἰστροῦν Ἰσραὴλ.

Περὶ Ἀεζῶν ὄνυχων.

Κεφ. μς.

Οἱ δὲ πῶν αἰγῶν ὄνυχες καέν-
τες, ἀλωπεκίας καταχρίομενοι
συν' ὅξει θερμαπύουσι.

Περὶ Ἡπατος αἰγός. Κεφ. μζ'.

Τὸ δὲ ἵπτατος ἡ αἰγὸς ὀπιωμέ- 15
νου, δ' ἀπέρρειν ἰχθὺς ἐξελκόμενος,
νυκτελεύειν ἀρμόζει καὶ τὸ αἰμί-
δα δέ τις ἐφομύνη αὐτῇ δέχεται
ἀνεωροσι τοῖς ὀφθαλμοῖς ὀφθαί-
ειν ἀρμόζει ἡ καὶ ἐπιδύκων ὀπίον
σπέρσι αὐτῇ. φασὶ δὲ καὶ ὀπλη- 20
πικὸς ἦν ἔχεται. φασὶν γὰρ μά-
λιστα τὸ πρῶτον ἵπτατο.

Περὶ Ἡπατος καὶ πνεύ.

Κεφ. μή.

Τὸ δὲ χάριτι ἡπαρ νεαρὸν καὶ ξη-
ρὸν λείον σὺν αἰνῷ πινόμενον, ἐρπε- 25
τῶν καὶ κτηνῶν δῆγματα ἀφ' οὗ.

Περὶ κυνὸς λευσάντος.

Κεφ. μθ'.

Κυριὸς λυσιπῶντος ἥπαρ βιβρω-
σκόρμους ὁππὺν ὑπὸ τῶν δηχθέν-
των

των ὡς αὐτοῦ, ἀπεπύλωτος ὑ-
δροφορίας τηρεῖν κατενεύε). χρο-
νισ δὲ εἰς κερφυλακὴν καὶ τοῦ
κυνόδοντι τῇ δακόντος ἐπιδου-
λῆς εἰς κυσίδα καὶ ἀελάπιδες
τῷ βραχίονι.

Πεὶ Ἡπατος αἰθίας.

Κεφ. ν.

Αἰθίας ἥπαρ συγγέειθεν καὶ πο-
δὲν αἰθὶς ὑδρομέλιος κοχλιασείων
δουρὶν πληθὺς ἐκ δόξης δεύτερας.

10 Πεὶ κατὰ μύμων.

Κεφ. νδ.

Τὰ δὲ ἀπὸ τῶν κατὰ μύμων
παλαιὰ δέρματα, κακισμύμων καὶ
λεῖα κατὰ πλάσσειν, πυρεῖ κα-
τα κατὰ μύμων καὶ τὰ ἐξ ὑπο-

15 δημάτων δερμάματα, θεραπεύει.

Πεὶ Αλεκτοείδων. Κεφ. νδ.

Αλεκτοείδης ἀνασταθεῖται καὶ
ἐπιτεθείται ἐνδεσμοί, τοῖς ἐρε-
τῶν δόγμασι βροχιδούσι· δὲ δὲ
συνεχῶς ἀνέσται.

20 Πεὶ Εγκεφάλου δόγμα-
είδους. Κεφ. νγ.

Ὁ δὲ ἐγκεφαλὸς αὐτῶν ἐν πό-
ματι θηριοδόμοις συνδύει δό-
δοται, καὶ τὰς ἐν μύμων αἰ-
25 μορφίας ἐπέχει. * τοῦ δὲ ἄρρε-
νος τὸ κατὰ τὰ ἐνδεσμοὶ ἀποκεί-
μενον τῇ κοιλίᾳ κεκοιμήσθαι· ἀ-
ποδερόμενον δὲ ἐν τῇ ἐ-
σσεῖ ξηρανθὲν, ἀμύζει σωμαχ-
κοῖς, λέων μετ' οἶνον πινόμενον.

* ὁ δὲ

sis sumptū, ne tententur metu
aquæ tueri creditur. Utitur au-
tem ad arcendos aquæ pauo-
res dente eo, qui caninus dici-
tur: hūc à cane, qui momordit
exemptum, & folliculo inditū,
p amuleto brachio adnectūt.

Iecur mergi. Cap. L.

Inueteratū autem sale mergi
iecur, ex hydromelite binis li-
gulis potum secundas pellit.

Coria veteramentaria.

Cap. LI.

Veteris corij cremati illitus
cinis ambusta igni, intertrigi-
nes, necnon calceamentorum
attritus sanat.

Gallinæ. Cap. LII.

Difsecta gallinæ, & adhuc ca-
lentes appositæ, serpentū mor-
sibus auxiliatur: sed identidem
alias sufficere oportet.

Gallarum cerebrum.

Cap. LIII.

Earū cerebellum in vino bi-
bendū datur contra serpentū
morsus, sanguinem à cerebri
mēbrana profluentē sistit. Que
īteriore vētriculi galli finu refi-
det mēbrana, secti in laminas
cornus specie similis (ea verò
inter coquēdū abiici solet) sic-
cat, tritāq; in vino cōueniētissi-
mē stomachicis datur in potu.

Iuc